

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4Cb/75/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8414206393
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8414206393.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpenej JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 37 927 795, proti žalovanej V. toho času na neznámom mieste, zastúpená opatrovníkom D. o zaplatenie 324,82 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňi 75,87 eur spolu s 9 % úrokmi z omeškania ročne nasledovne:
- zo sumy 48,98 eur od 12. 10. 2010 do zaplatenia
- zo sumy 16,02 eur od 12. 11. 2010 do zaplatenia
- zo sumy 10,87 eur od 12. 12. 2010 do zaplatenia,
všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Platobný rozkaz Okresného súdu Kežmarok z 27. 10. 2014 č. k. 4Rob 96/2014 - 26 zrušuje.

IV. Žalovanej náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 2. 10. 2014 domáhala na žalovanej zaplatenia 324,82 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy zo sumy 48,98 eur od 12. 10. 2010 do zaplatenia, zo sumy 16,02 eur od 12. 11. 2010 do zaplatenia, zo sumy 10,87 eur od 12. 12. 2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žiadala, aby súd vo veci rozhodol v tzv. skrátenom konaní vydaním platobného rozkazu.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že na základe zmluvy o pripojení uzavretej podľa § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách medzi obchodnou spoločnosťou T-Mobile Slovensko, a. s., ktorej práva a povinnosti prevzala v dôsledku zlúčenia obchodná spoločnosť Slovak Telecom a. s., a žalovanou právna predchodkyňa žalobkyne poskytla a sprístupnila žalovanej verejné elektronické komunikačné služby prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko, a. s., za podmienok stanovených zmluvou o pripojení, za čo sa žalovaná zaviazala uhradiť cenu dohodnutú za poskytované služby.

Právna predchodkyňa žalobkyne verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytla a sprístupnila. Na cenu za poskytnuté služby v zmysle zmluvy o pripojení vystavila a žalovanej doručila nasledujúce faktúry:

- faktúru č. 7009952927, splatnú 11. 11. 2010, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobkyňu predstavovala 16,02 eur,

- faktúru č. 7008970162, splatnú 11. 10. 2010, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobkyňu predstavovala 48,98 eur,
- faktúru č. 7010955956, splatnú 11. 12. 2010, ktorej dlžná suma ku dňu postúpenia pohľadávky na žalobkyňu predstavovala 10,87 eur.

Žalobkyňa si voči žalovanej žalobou uplatnila aj právo na zaplatenie zmluvnej pokuty z titulu porušenia povinnosti vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení, a to vo výške 248,95 eur, vyúčtovanej žalovanej faktúrou č. 7109619487.

Napriek tomu, že právna predchodkyňa žalobkyne verejné elektronické komunikačné služby žalovanej riadne a včas poskytla a sprístupnila, žalovaná jej v rozpore so zmluvou o pripojení cenu dohodnutú za poskytnuté služby neuhradila včas a riadne, čím sa dostala do omeškania. Preto s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1. 1. 2009 sa žalobkyňa žalobou domáha zaplatenia aj úrokov z omeškania tak, ako ich špecifikovala v petite žaloby.

Aktívnu legitimáciu žalobkyne v konaní zástupca žalobkyne dôvodil poukazom na zmluvu o postúpení pohľadávok z 22. 11. 2013.

27. 10. 2014 súd vydal vo veci platobný rozkaz č. k. 4Rob 96/2014 - 26, ktorým uložil žalovanej povinnosti v súlade so žalobnou žiadosťou žalobkyne. Tento platobný rozkaz sa nepodarilo doručiť žalovanej tak, ako to predpokladá ust. § 173 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Lustráciami v dostupných registroch súd zistil, že žalovaná má od 5. 6. 2013 vedený trvalý pobyt na adrese mesto G.. Podľa šetrenia policajných orgánov žalovaná s rodinou odišla niekde do Českej republiky. Adresu jej súčasného pobytu sa súdu nepodarilo zistiť. Preto uznesením z 24. 7. 2015 č. k. 4Cb 75/2014 - 40 súd žalovanej podľa § 29 ods. 2 a 6 Občianskeho súdneho poriadku ustanovil pre toto konanie opatrovníka v osobe jej otca.

V rámci prípravy pojednávania súd opatrovníkovi žalovanej 9. 10. 2015 doručil žalobu s prílohami na vyjadrenie. Opatrovník žalovanej sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Oboznámením listinných dôkazov v spise predložených zástupcom žalobkyne súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení“ súd zistil, že 31. 8. 2010 uzavrela obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, so žalovanou zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanej elektronické komunikačné služby v programe „PODLA SEBA 1“, a za tým účelom poskytnúť žalovanej SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX (ďalej len zmluva o pripojení). Podľa zmluvy o pripojení neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len všeobecné podmienky) a Cenník služieb spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len cenník).

Z listiny označenej ako „Dodatok k zmluve o pripojení“ z 31. 8. 2010 (ďalej len dodatok) súd zistil, že toho istého dňa spoločnosť Slovak Telekom, a. s. uzavrela so žalovanou aj ďalšiu zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala odpredať žalovanej mobilný telefón špecifikovaný v zmluve za kúpnu cenu 1 euro.

Žalovaná v konaní neučinila sporným a vykonaným dokazovaním nebolo spochybnené, že žalovaná nezaplatila cenu za verejné telefónne komunikačné služby, ktoré jej spoločnosť Slovak Telekom, a. s. poskytla, a ktoré jej vyfakturovala nasledovne:

- faktúrou č. 7008970162, vystavenou 22. 9. 2010, splatnou 11. 10. 2010, znejúcu na sumu 48,98 eur (služby za obdobie od 22. 8. 2010 - 21. 9. 2010),
- faktúrou č. 7009952927, vystavenou 22. 10. 2010, splatnou 11. 11. 2010, znejúcu na sumu 16,02 eur (služby za obdobie od 22. 9. 2010 - 21. 10. 2010),
- faktúrou č. 7010955956, vystavenou 22. 11. 2010, splatnou 11. 12. 2010, znejúcu na sumu 13,37 eur (služby za obdobie od 22. 10. 2010 - 21. 11. 2010).

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 31. 8. 2010 (ďalej len zákon o elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení a právneho stavu prijal záver, že žalovaná 31. 8. 2010 uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. zmluvu o pripojení podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách, vrátane jej dodatku. Súčasťou tejto zmluvy sú všeobecné podmienky a cenník.

Súd túto zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený touto zmluvou považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahujú právna úprava ochrany žalovanej ako spotrebiteľa.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 31. 8. 2010 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmluve o pripojení z 31. 8. 2010 je síce žalovaná ako účastník zmluvy označená ako fyzická osoba podnikateľ. V zmluve je tiež uvedené sídlo podnikania C. a IČO: 43 341 730. Žalobkyňa tiež spolu so žalobou predložila (okrem iného) aj kópiu živnostenského listu žalovanej vydaného bývalým Obvodným úradom v Kežmarok 1. 10. 2008 pod č. OŽP-8/2008/07059-3. Na základe týchto skutočností súd mohol prijať iba záver, že zmluvu o pripojení uzavrela žalovaná ako fyzická osoba - podnikateľka. Bez ďalšieho však súd nemohol prijať záver, že by z okolností danej veci bolo nepochybne zrejmé, že záväzkový vzťah založený zmluvou o pripojení by sa mal aj týkať podnikateľskej činnosti žalovanej (§ 261 ods. 1 Obchodného zákonníka). Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má vždy dodávateľ. Preto bolo na žalobkyni, aby uviedla tvrdenia a označila dôkazy o nespotebiteľskom charaktere zmluvy o pripojení v danej veci. Žalobkyňa v tomto smere neunesla dôkazné bremeno. Preto súd zmluvu o pripojení v prejednávanej veci považoval za zmluvu spotrebiteľskú.

Pokiaľ ide o nárok žalobkyne na zaplatenie ceny za poskytnuté verejné telekomunikačné služby, nárok na tzv. hovorné, súd prijal záver, že tento nárok má svoj právny základ v zmluve o pripojení 31. 8. 2010 a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť tzv. hovorné vo výške 75,87 eur tak, ako vyplýva z predložených faktúr. Súd mal za to, že aktívna legitímácia žalobkyne v konaní vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, a žalobkyňou 22. 11. 2013.

Súd tu len dodáva, že keďže zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení zákona č. 102/2014 Z. z. účinnom od 1. 5. 2014 (ďalej len zákon o ochrane spotrebiteľa) nemá prechodné intertemporálne ustanovenie k §5b, ktorý upravuje povinnosť súdu ex offio prihliadať na premlčanie nároku v prípade spotrebiteľských zmlúv, a námietka premlčania má závažné nielen procesnoprávne ale aj hmotnoprávne dôsledky, súd toto ustanovenie neaplikoval na právny vzťah v prejednávanej veci založený pre účinnosťou tejto novely zákona o ochrane spotrebiteľa. Súd tu akceptoval zásadu legitímneho očakávania a dôvery v právo. Právna predchodkyňa žalobkyne vstúpila do právneho vzťahu so žalovanou za predpokladu, že pokiaľ žalovaná ako dlžník nenamietne premlčanie, právo jej bude priznané. Súd zastáva názor, že postup podľa §5b zákona o ochrane spotrebiteľa v prejednávanej veci bol v rozpore so zásadou právnej istoty a predvídateľnosti práva.

Žalobou si žalobkyňa ďalej uplatnila nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 248,95 eur s tvrdením, že tento nárok má svoj základ v zmluve o pripojení. Spolu so žalobou predložila súdu faktúru č. 7109619487, ktorou žalovanej túto zmluvnú pokutu vyfakturovala.

Ako už súd v značnom počte obdobných vecí uviedol, žaloba v tejto časti nie je dôvodná, nakoľko zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník. Nárok na zaplatenie tejto zmluvnej pokuty vychádza zo zmluvných podmienok, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovanej ako spotrebiteľa neprijateľné.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa (zákon o ochrane spotrebiteľa a pod.) v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstoje v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č.93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

Žaloba v prejednávanej veci predovšetkým zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie v tejto časti, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné .

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že

spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi so strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby v časti zmluvnej pokuty súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárove zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednania o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa výšku pokuty. Žalovaná tak nemala reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednania o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemala možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jej alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve, a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednania o zmluvnej pokute. Je na

dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku v prejednávanej veci plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívania dojednaných služieb po túto dobu viazanosti. Dojednania pritom zaväzujú spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške bez ohľadu dĺžku využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11, resp. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovanej ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovanou je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností poskytovateľom nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co/136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednania v bode 4 dodatku: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b) alebo v bode 2 alebo v bode 3 tohto dodatku alebo v čl. 3 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6. Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2. písm. a) až c) Všeobecných podmienok), v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č. 1 tohto Dodatku“ bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejmé, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj nálež ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod.).

Taktiež pokiaľ ide o samotné splnenie podmienok dohodnutých pre vznik nároku na zmluvnú pokutu v prejednávanej veci a podmienky, že: „... dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku...“, súd dodáva, že podľa všeobecných podmienok k vypojeniu SIM karty žalovaného podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po odstúpení „podniku“ od zmluvy o pripojení. V prejednávanej veci zo žiadneho dôkazu vykonaného v konaní nevyplýva záver, že by „podnik“ od zmluvy o pripojení odstúpil.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 586/2008 Z. z. účinnom od 1. 1. 2009, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

V prejednávanej veci si žalobkyňa uplatnila tiež nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 9 % ročne tak, ako ho špecifikovala petitom žaloby. Súd jej tieto úroky z omeškania priznal v celom žalobou požadovanom rozsahu vychádzajúc zo splatnosti jednotlivých nezaplatených faktúr. Súčasne s rozhodnutím v merite veci súd podľa § 173 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku zrušil platobný rozkaz vydaný vo veci 27. 10. 2014 v celom jeho rozsahu.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, aplikujúc zásadu úspechu v konaní.

Súd žalobe vyhovel čiastočne. Úspech žalovanej prevyšuje úspech žalobkyne. Preto žalovaná má právo na pomernú náhradu trov, ktoré účelne vynaložila na bránenie svojho práva. Keďže základným predpokladom priznania nároku na náhradu trov konania je uplatnenie nároku, a žalovaná si nárok na náhradu v konaní neuplatnila, súd jej žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).